

Rabbi Jay & Ilana Kelman

Rabbi Dr. Benny Lau

Rabbi Adam Mintz

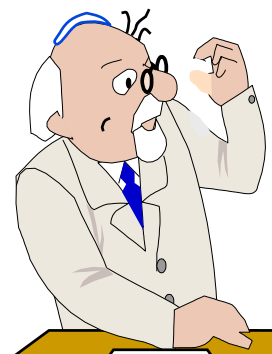
The Narrative of Sefer Tehillim

According to the Contextual Interpretation

Online syllabus of 30 lectures

Lecture #27

- Mizmor 137 - Structure & Messages
- Ethical Difficulties ↔ Jeremiah 51
- Narrative of Hallel HaGadol – 137 – David collection V (138-145) – Final Hallel (145-150)

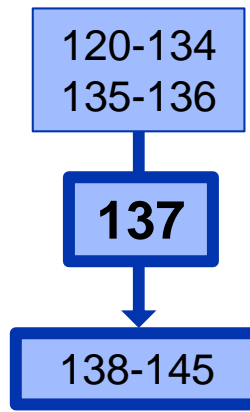
The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

www.tehillim.org.il

Beni Gesundheit

Beni.gesundheit@tehillim.org.il

Ariye Bar Tov, Susan Suna, Audrey

ספר ראשון (א-מ"א)
דוד הוגה בתורה

ספר שני (מ"ב-ע"ב)
מלכות דוד ושלמה בנו

ספר שלישי (ע"ג-פ"ט)
מלכות בית דוד וחורבנה

ספר רביעי (צ'-ק"ו)
שיקום מחורבן לקראת גאולה

ספר חמישי (ק"ז-ק"נ)
חזון הגאולה של ישראל והעולם

ספר חמישי - חזון הגאולה של ישראל (ק"ז-ק"נ) יחד עם אומות העולם (קל"ז-ק"נ)

הרצף הרעיוני

חלק א' - חזון הגאולה של ישראל (ק"ז-קל"ו)

עם ישראל שב לארצו, נבנה בו מחדש על פי דוד ותורת ישראל ועולה לרגלים

ק"ו, מז-מח: הושיענו ה' אלהינו וקצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך;
ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

ק"ו שיר הגאולה

ק"ח-ק"י אוסף פרקי דוד

ק"א-ק"ב ה' והצדיק

ק"ג-ק"ח הלל המצרי

ק"ט תורת ה'

ק"כ-קל"ד שירי המעלות

קל"ה-קל"ו הלל הגדול

שירת גאולה ה' של קיבוץ גלויות (במלכות)
הודאה על הצלתם והתבוננות
בחסדי ה' מקראת הנשיג

הלל של קיבוץ גלויות
Hallel of the Ingathered Exiles

L21

דוד כדמות חוקיו: בנין הנשיג עם הובר
(ק"ח-ק"י, ח-כ"ב-ל"ד); דאגה מנעים
ומטיקומם לקיים, החזרת הממלכת לקיים

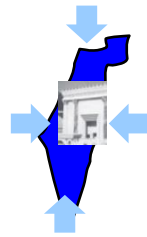

בדו ה' מהמלכות את ה' לקיים
עיי סיפור וינאת פגרים לקיים
מלכים מה' בנאמם הקדש לקיים

הלל (ק"ג-ק"ח) והודאה (ק"ח)
פסח
שבועות

הלל המצרי
Egyptian Hallel

L23

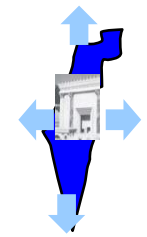

ירושלים (ק"כ-קל"ד)
הודאה (ק"כ-קל"ד)

הלל (קל"ה) והודאה (קל"ו)
סוכות

הלל הגדול
Great Hallel

L26

חלק ב' - חזון גאולת ישראל עם אומות העולם (קל"ז-ק"נ)

יציאה מבבל - "ציונות", התחזקות ע"פ דוד, הזמנת כל העמים להלל את ה' עם ישראל

ישעיהו מ"ח, כ: צאו מן בבל ברחו מפשדים בקול רנה הגידו השמייעו זאת הוציאוהו עד קצה הארץ אמרו גאל ה' עבדו ועקב:

קל"ז נאמנות לציון בגלות בבל

קל"ח-קמ"ה אוסף פרקי דוד

קמ"ה-ק"ן פסוקי דמזמור

במות בבל- האחר החורבן שמות
אמורים לציון (שמחה מקראת
הנצמיה לירושלים)

דוד כדומם משתקם מלכותו מקראת
שבת ציון (מזמן) את כל בשך הכהכ
את ה' יחד עם חסידיו

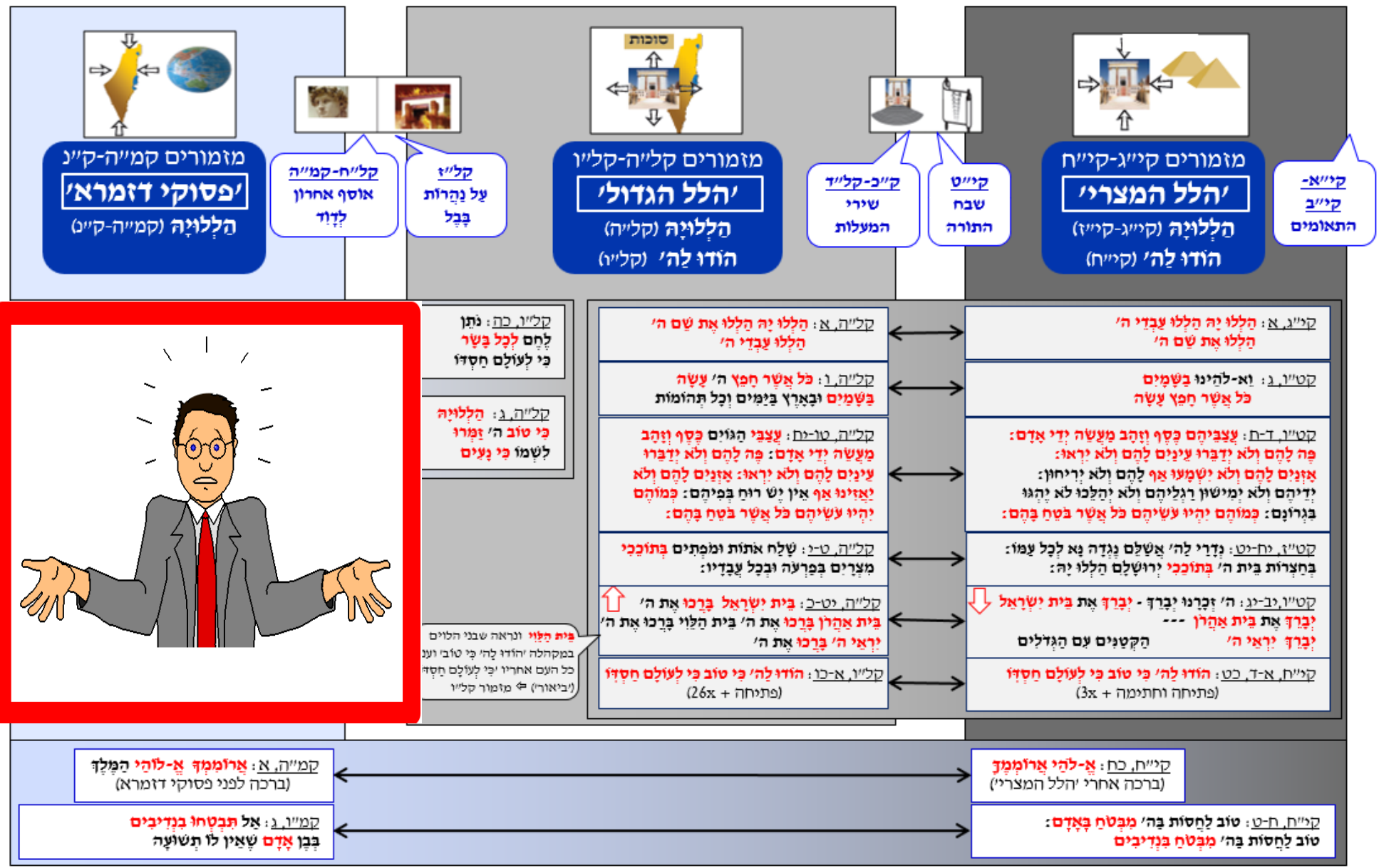

במשוררו של דוד - המשורר וכל
בשך מהמלכות את ה' בירושלים יחד
עם ישראל (עם הבריאה כולה)

הללו י-ה בסוף הספר
Map of Israel and Earth globe

אוספים של "מזמורי הלל" בספר תהלים

קל"ו, כח: נתן
לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו

קל"ה, ג: הללויה
כי טוב ה' זמרו
לשמו כי נעים

בית הלוי ונראה שבני הלויים
במקחלה 'הודו לה' כי טוב וענ
כל העם אחריו יכי לעולם חסדו
(ביאור) = מזמור קל"ו

1 By the rivers of Babylon, there we sat,
and also wept when we remembered Zion.
2 On willows in its midst we hung our
lyres.

3 For there our captors asked us for words
of song and our tormentors [asked of us]
mirth, "Sing for us of the song of Zion".

4 How shall we sing the song of the Lord
on foreign soil?

5 If I forget you, O Jerusalem, let my right
hand forget its cunning/lose its power.

6 May my tongue cleave to my palate, if I
do not remember you, if I do not set
Jerusalem above my foremost joy.

7 Remember, Lord, for the sons of Edom,
the day of Jerusalem, who said, "Raze it,
raze it, down to its very foundation!"

8 Thieving daughter of Babylon,
happy/praiseworthy is he who repays you
back for what you did to us.

9 Happy/Praiseworthy is he who will take
and dash your infants against the rock.

Exile of the Jews
from Zion and their
suffering in Babylon
(past)

Pledge of
allegiance to
Jerusalem
(present)

The Lord will judge
the wicked nations
(future)

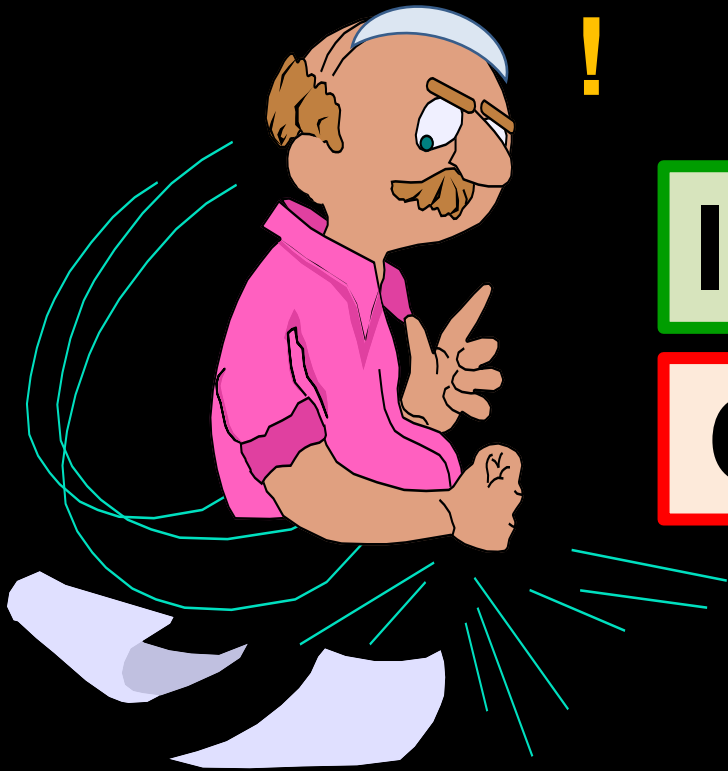
גלות עם ישראל
מציון וסבלם
(בבבל עבר)

שבועת אמונים
לירושלים (הווה)

משפט ה' בעמים
הרשעים (עתיד)

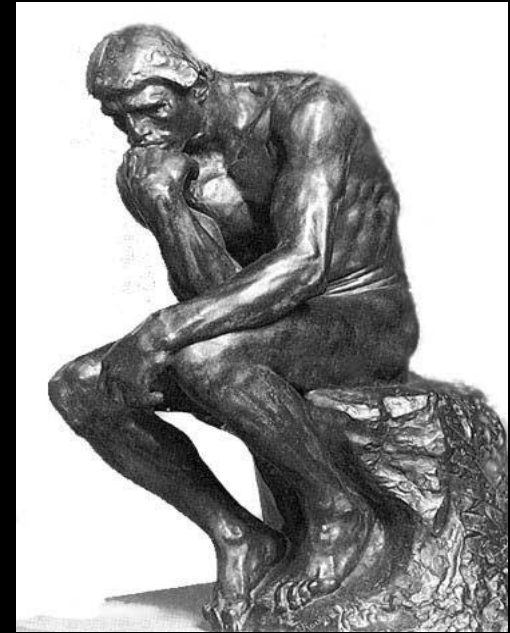
מזמור קל"ז

א	עַל נְהָרוֹת בְּבֶל	שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ
	בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:	
ב	עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ	תְּלִינוּ כְנָרוֹתֵינוּ:
ג	כִּי שֵׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוּבֵינוּ	דַּבְּרֵי שִׁיר
	וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה	שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
ד	אִיךָ נִשְׁרֵי אֶת שִׁיר ה'	עַל אֲדָמַת נָכָר:
ה	אִם אֶשְׁכַּחךָ יְרוּשָׁלַם	תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
ו	תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲכִי	אִם לֹא אֶזְכְּרֶכִי
	אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם	עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי:
ז	זָכַר ה' לְבִנֵי אֲדוֹם	אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם
	הַאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ	עַד הַיְסוּד בָּהּ:
ח	בַּת בְּבֶל הַשְּׂדוּדָה	אֲשֶׁרִי שִׁיִּשְׁלַם לָךְ
	אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגַמְלַת לָנוּ:	
ט	אֲשֶׁרִי שִׂיאַחַז וְנִפְץ אֶת עַלְלֶיךָ	אֶל הַסֵּלַע:

Intertextuality

Contextuality

מזמור קל"ז

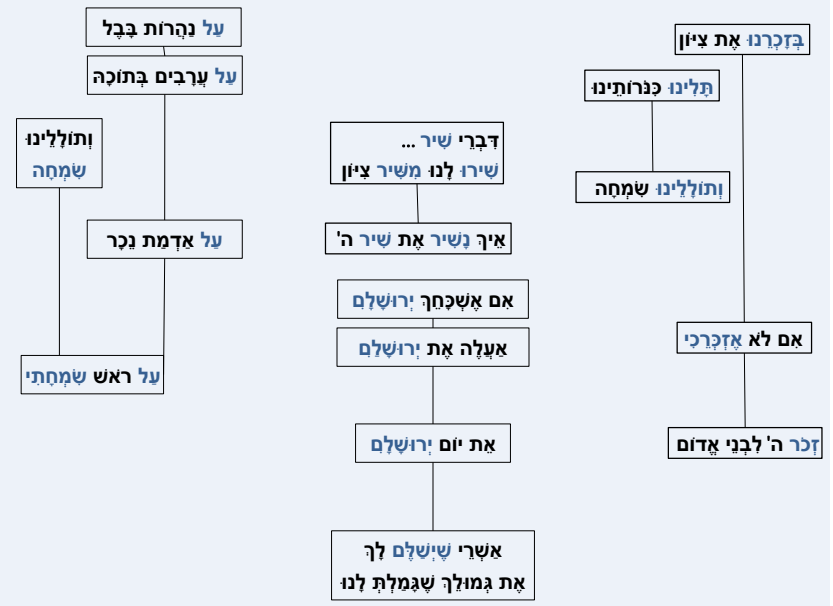
א	על נהרות בבל	שם ישבנו גם בכינו
ב	על ערבים בתוכה	תלינו כנרותינו:
ג	כי שם שאלונו שובינו	דברי שיר
ד	ותוללינו שמחה	שירו לנו משיר ציון:
ה	איך נשיר את שיר ה'	על אדמת נגר:
ו	אם אשכחך ירושלים	תשכח ימיני:
ז	תדבק לשוני לחכי	אם לא אזכרכי
ח	אם לא אעלה את ירושלים	על ראש שמחתי:
ט	זכר ה' לבני אדום	את יום ירושלים
י	האמרים ערו ערו	עד היסוד בה:
יא	בת בבל השדודה	אשרי שישלם לך
יב	אשרי שישלם לך	את גמולך שגמלת לנו:
יג	אשרי שיאחז ונפץ את עלליך	אל הסלע:

גלות עם ישראל מציון וסבלם בבבל (עבר)

שבועת אמונים של המשורר (הווה) לירושלים

משפט ה' בעמים הרשעים (עתיד)

חלוקת המזמור ושירשורים פנימיים

SANHERIB NINVEH PAINTING OF JEWS IN EXILE

Jewish prisoners being brought before King Sanherib of Assyria (British Museum)

ישעיהו י, ה: הוּי אַשּׁוּר שְׁבֵט אֶפִי וּמָטָה הוּא בִידָם זַעֲמִי:

Prisoners Playing Lyres

Τῶ Δαυΐδ Ἰερεμίου

אז בהלוך ירמיהו על קברי אבות ונס עצמות חביבות מה אתם שוכבות
בניכם גלו ובתיהם חרבות ואיה זכות אבות בארץ תלאובות:

דברי הימים ב ל"ו, יא-יב, כ-כג: בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת שנה מלך בירושלם:
ויעש הרע בעיני ה' אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו הנביא מפי ה' ... ויגל השארית מן החרב אל בבל
ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: למלאות דבר ה' בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את
שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: פ ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר
ה' בפי ירמיהו העיר ה' את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב לאמר: כה אמר
כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם
אשר ביהודה מי בכם מכל עמו ה' אלהיו עמו ויעל:

קל"ה, ז: מעלה נשאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה ויצא רוח
מאצרותיו:

קל"ז, א-ט: על נהרות בבל שם
ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון... אם
אשכחך ירושלם תשכח ימיני... אם
לא אעלה את ירושלם על ראש
שמחתי... זכר ה' לבני אדם את יום
ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד
בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם
לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי
שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

ירמיהו נ"א, טז-נא: לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה ארץ
ברקים למטר עשה ויצא רוח מאצרותיו... מפיץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי
בך גוים והשחתי בך ממלכות... ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב
ורכבו... ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור
ובתולה... ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אפר וצמדו ונפצתי בך פחות
וסגנים... ושלמתי לבל ולכל יושבי כשדים את כל רעתם אשר עשו בציון
לעיניכם נאם ה'... וגלגלתיך מן הסלעים ונתתיך להר שרפה... ורננו על בבל
שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים נאם ה'... זכרו מרחוק
את ה' וירושלם תעלה על לבבכם... מאתי יבאו שודדים לה נאם ה'... כי שדד
ה' את בבל... כי בא עליה על בבל שודד... כי אל גמלות ה' שלם ישלם... כה
אמר ה' עבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער... [רש"י (נח) תתערער -
לשון חפירה ל' ערו ערו עד היסוד בה' (תהלים קל"ז)]

תהלים קל"ז, ה-ו: אם אשכחך
ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני
לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה
את ירושלם על ראש שמחתי:

ירמיהו נ"א, מז-נא: ... ופקדתי על פסילי בבל וכל ארצה תבוש וכל חלליה יפלו
בתוכה: ורננו על בבל שמים וארץ וכל אשר בהם כי מצפון יבוא לה השודדים
נאם ה'... פלטים מחרב הלכו אל תעמדו זכרו מרחוק את ה' וירושלם תעלה על
לבבכם: בשנו כי שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו כי באו זרים על מקדשי בית ה'

קשרים עם ספרים אחרים

נחמיה א', ד: וַיְהִי כְשָׁמְעֵי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִשְׁבְּתִי וְאַבְכֶּה וְאֶת־אֲבֵלָה יָמִים וְאֵהִי צֶם וּמִתְפַּלֵּל לִפְנֵי אֱ-לֹהֵי הַשָּׁמַיִם:

קל"ז, א: נִהְרֹת בְּבַל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזָכְרָנוּ אֶת עֵיזִין:

איכה ב', יט-כ; ד', ד: עַל נֶפֶשׁ עוֹלְלִיךָ הַעֲטוּפִים בְּרַעַב בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת... דְּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל חֲכוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לֶחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם

קל"ז, ו.ט: תְּדַבֵּק לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי ... אֲשֶׁרֵי שִׂיֵּאֲחוּ וְנִפְיָן אֶת עֵילְלֵךְ אֶל הַסִּלְעַ:

שְׁבַשְׁפְּלָנוּ - דהיינו השפלות בגלות בבל (אבן עזרא, רד"ק), ואכן מלכות בבל נקראת מְמַלְכָה שְׁפָלָה (יחזקאל י"ז, יב-יד). - וַיִּפְרְקֵנוּ בְּמוֹבֵן שֶׁל 'גְּאוּלָּה' לְקוֹחַ מִהָאֲרַמִּית (דניאל ד', כד; אבן עזרא שם), והמשורר משתמש כאן בשפת הגלות. - לְכֹל בְּשָׂר כוֹלֵל גַּם אֶת הָעַמִּים (קמ"ה, כא; ישעיה ס"ו, כג). - לֹא-ל הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ כִּינוֵי אוֹנִיבְרַסְלֵי לְבוֹרָא הָעוֹלָם כִּפִּי שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַעֲהַרְתָּ כוֹרֶשׁ (עזרא א', ב; דה"ב ל"ו, כג) ← סוף המזמור הקודם מדבר על ההצלה מגלות בבל

קל"ו, כג-כו: שְׁבַשְׁפְּלָנוּ זָכַר לָנוּ וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ נָתַן לָחֶם לְכֹל בְּשָׂר הוֹדוּ לֹא-ל הַשָּׁמַיִם

יחזקאל ג', כו-כז: וְלִשְׁוֹנָךְ אֲדַבֵּיק אֶל חֲכֶךָ וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא תִהְיֶה לָּךְ לְאִישׁ מוֹכִיחַ כִּי בֵּית מְרֵי הִמָּה:

איכה ד', ד: דְּבַק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל חֲכוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׂאֵלוּ לֶחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם:

תהלים קל"ז, ו: תְּדַבֵּק לְשׁוֹנֵי לְחֵפֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵכִי אִם לֹא אֲעֵלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי:

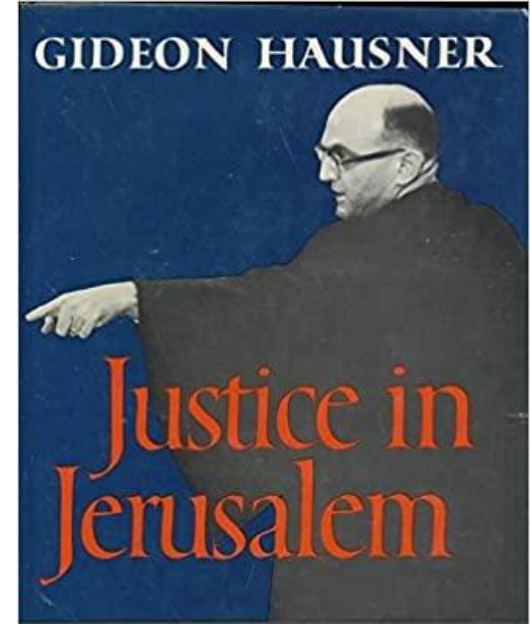
את יום ירושלים	זכר ה' לבני אדום
עד היסוד בה:	האמרים ערו ערו
את גמולך שגמלת לנו:	בת בבל השדודה
	אשרי שישלם לך
	אשרי שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

7 Remember, Lord, for the sons of Edom, the day of Jerusalem, who said, "Raze it, raze it, down to its very foundation!" 8 Thieving daughter of Babylon, happy/praiseworthy is he who repays you back for what you did to us. 9 Happy/Praiseworthy is he who will take and dash your infants against the rock.

קל"ז, ז.ט: זכר ה' לבני אדום
... אשרי שיאחז ונפיץ את
עלליך אל הסלע:

סלע - עיר באדום (PETRA) מלכים ב י"ד, ז: הוא הכה את אדום...
ותפש את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה:
ירמיהו מ"ט, טז-יז (עובדיה א', א-ג): שכני בחגוי הסלע תפשי מרום
גבעה כי תגביה בנשר קנף משם אוריךך נאם ה': והיתה אדום לשמה

תהלים ק"ח, יא-יב: מי יבלני עיר מבצר מי נחני עד אדום: הלא אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאתינו:
ישעיהו מ"ב, יא-יב: ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: ישימו לה' כבוד
ותהלתו באיים יגידו:

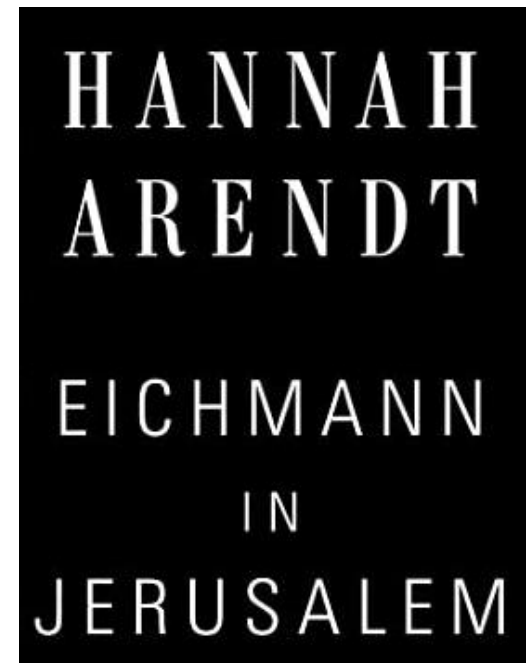
WORD
 BIBLICAL
 COMMENTARY
 Volume 21
 PSALMS 101-50, revised
 LESLIE C. ALLEN

Commentary on Ps 137

The citizen of a European country who has experienced its invasion and destruction or a victim of the Holocaust would be the best expositor of such a psalm. The passion that throbs in every line is the fruit of powerless suffering. Is it ignoble? The passion that throbs in every line is the fruit of powerless suffering. Is it ignoble? The passion that throbs in every line is the fruit of powerless suffering. It is difficult to

Such texts as these in Old and New Testaments are given to readers in the throes of disorientation, not to those basking in the seasons of orientation or reorientation. P. D. James in her mystery *Original Sin* ([New York: Knopf, 1995] 232) has a character say to her Jewish colleague:

"If I had a God, I'd like him to be intelligent, cheerful and amusing."
 He said, "I doubt whether you'd find him much of a comfort when they herded you into the gas chambers. You might prefer a God of vengeance."

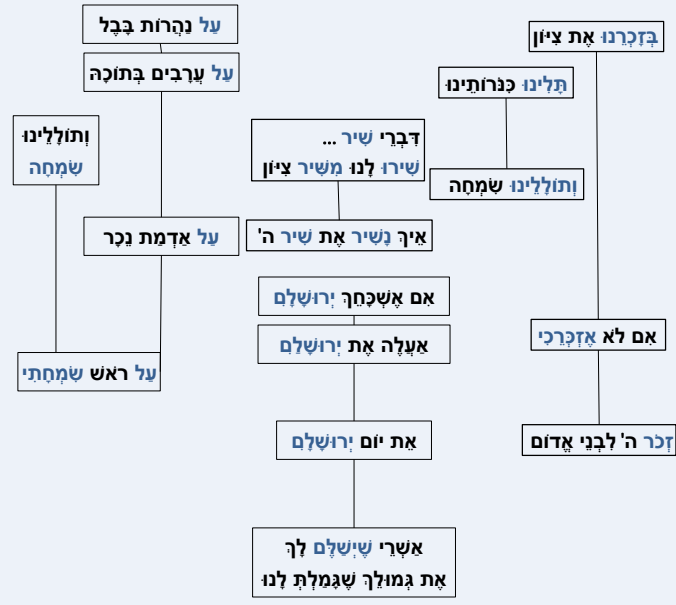
- א על נהרות בבל
בזכרנו את ציון:
- ב על ערבים בתוכה
- ג כי שם שאלונו שובינו
ותוללינו שמחה
- ד איך נשיר את שיר ה'
- ה אם אשכחך ירושלים
ותדבק לשוני לחכי
- ו אם לא אעלה את ירושלים
על ראש שמחתי:
- ז זכר ה' לבני אדם
האמרים ערו ערו
- ח בת בבל השדודה
אשרי שישלם לך
- ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

גלות עם ישראל
מציון וסבלם
בבבל (עבר)

שבועת אמונים
של המשורר
(לירושלים (הווה))

משפט ה' בעמים
הרשעים (עתיד)

חלוקת המזמור ושירשורים פנימיים

סמיכות המזמור בספר תהלים

קל"ח, ד-ה: יודוך
ה' כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרי פיך:
וישירו בדרכי ה'
כי גדול כבוד ה':

קל"ז, ג-ד: כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו
לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר
ה' על אדמת נכר... אם לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי:

ק"ב-קל"ד שיר המעלות קכ"ב, א-ד: שיר המעלות
לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך: עמדות היו
רגלינו בשעריך ירושלים... ששם עלו שבטים
קל"ה-קל"ו = שיר הלויים במקדש על פי דברי הלל
של דויד המלך (דברי הימים א כ"ה, ז ב ז, ו; כ"ט, כז)

קל"ז, א.ו.ז: שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון... אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: זכר ה' לבני אדם

קל"ה, יג: ה' שמך לעולם ה' זכרך לדוד ודד:
קל"ו, כג: שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו:

קל"ז: היהודים
בתפוצות אחרי גלות
בבל נשבעים אמונים
לירושלים; המשורר
מבקש את משפט ה'
בעמים שהחריבו את
המקדש

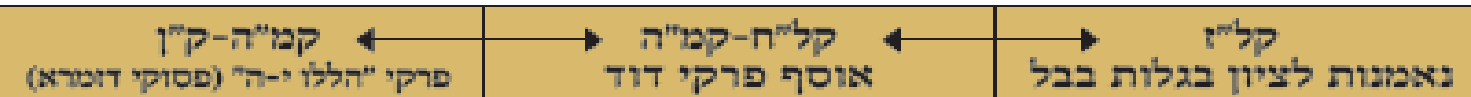
קל"ו, כג-כו: שבשפלנו זכר לנו - דהיינו השפלות בגלות בבל (אבן עזרא, רד"ק), ואכן
מלכות בבל נקראת "ממלכה שפלה" (יחזקאל י"ז, יב-יד). - ויפרקנו מצרינו - "ויפרקנו"
במובן של 'גאולה' לקוח מהארמית (דניאל ד', כד; אבן עזרא שם), והמשורר משתמש כאן
בכוונה בשפת הגלות. - נתן לחם לכל בשר - "לכל בשר" כולל גם את העמים (קמ"ה, כא;
ישעיה ס"ו, כג). - הודו לא-ל השמים - "לא-ל השמים" הינו כינוי אוניברסלי לבורא
העולם כפי שנאמר בהצהרת כורש (עזרא א', ב; דה"ב ל"ו, כג) ← סוף מזמור קל"ו מתאר
את ההצלה מבבל, ומזמור קל"ז פונה ליהודי התפוצות.

חלק ב' - חזון גאולת ישראל עם אומות העולם (קל"ז-ק"ג)

יציאה מבבל - "ציונות", התחזקות ע"פ דוד, הזמנת כל העמים להלל את ה' עם ישראל

ישעיהו מ"ח, כ: צֵאוּ מִבָּבֶל בְּרַחוּ מִפִּשְׁדִּים בְּקוֹל רִנָּה הַגִּידוּ הַשְּׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאוּהָ עַד קֶצֶה הָאָרֶץ אֲמַרְוּ גֹאֵל ה' עֲבַדוּ יַעֲקֹב:

קל"ה, כא: חזון ה' מציין שיש להשתלשם הללו זה:

בהשקפתנו של דוד - המסורתי וכל כשר מהללים את ה' בירושלים יחד עם ישראל העם הבריאה כוסה

דוד כדונםא משתקם מצרותיו לקראת שיבת ציון ומומין את כל אשר יהלל את ה' יחד עם חסידיו

בגלות בבבל - כאשר החורבן שבועת אמונים לציון ושמה לקראת העשייה בירושלים

קמ"ו-ק"ן	קמ"ה, א	קל"ה-קמ"ה
הללו יה... הללו יה (10x)	תהלה לדוד	לדוד (8x)

Intertextuality

תהלים קמ"ג, ג: הוֹשִׁיבֵנִי בְּמַחְשָׁבִים כְּמַתִּי עוֹלָם

תהלים קמ"ג, ג: רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחַנְּנִי בְּאָרֶץ מִישׁוֹר

איכה ג', ו: בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם

נחמיה ט', כ: וְרוּחַךְ הַטּוֹבָה נָתַתָּ לְהַשְׁבִּילֵם

Ps 138: Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

א על־נְהוֹת וּבְכַל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֹדוֹתֵינוּ: ג כִּי שֵׁם וּשְׂאוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יְשׁוּעָה וּתְלוּלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נִשְׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדַמַּת נָכַר: ה אִם־אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁפַח יְמִינִי: ו עַד הַיּוֹם בָּהּ: ז בְּתַבְּבֵל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁר־יִשְׁׁשׁ־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שֶׁגַּמְלָת לָנוּ: ח אֲשֶׁר־וּשְׁׁיֵאֱחָז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלְעַ:

א לְדָוִד וְאוֹדֶךָ בְּכָל־לֵבִי נֶגַד אֱלֹהִים אֶזְמָרְךָ: ב אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ וְאוֹדֶה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חֶסֶדְךָ וְעַל־אַמְתָּךְ כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אִמְרַתְךָ: ג בְּיוֹם קָרָאתִי וּתְעַנְנִי תִרְהַבְנִי בְּנִפְשֵׁי עֲזִי: ד יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אִמְרֵי־פִיךָ: ה וַיִּשְׁׁיְרוּ בְּדַרְכֵי יְהוָה כִּי־גָדוֹל כְּבוֹד יְהוָה: ו בִּיְרֵם יְהוָה וְשָׁפַל יֵרָאֵה וְגָבַהּ מִמֶּרְחֵק יִידַע:

Mizmor 87, 4!

א אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לְבָנְבֵל עֶשְׂרֹה אֶזְמָרְהָ לָּךְ: ב הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: ג פָּצַנִי וְהִצִּילָנִי מִיַּד בְּנֵי־נָכַר אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר־שׂוֹא וַיְמַיְנֶם יְמִין שִׁקְרָה:

א אֲשֶׁר־יִשְׁׁשׁ־לָךְ הָעַם שֶׁכְּבָה לּוֹ אֲשֶׁר־יִשְׁׁשׁ־לָךְ הָעַם שִׂיְהוּהוּ אֱלֹהִיו:

א תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: ב טוֹב־יְהוָה לְכָל יֶרְחָמֵנוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: ג יוֹדֶךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יְבָרְכֻכָהּ: ד כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרַתְךָ יִדְבְּרוּ: ה לַהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: ו מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:

138, 2: Of David. I praise You with all my heart, sing a hymn to You against the (false) gods; I bow toward Your holy temple and praise Your name for Your steadfast love and faithfulness, because You have exalted Your name, Your word, above all.

האוסף האחרון לְדָוִד (קל"ח-קמ"ה)

<p>אוסף אחרון לדוד קל"ח-קמ"ה חזרת מלכות בית דוד</p>	<p>מסוקו חסרה הלילו זה קמ"ה-קנ"ג תהלת דוד עם העולם משלה לדוד מחלתו זה דוד קמ"ה-קמ"ה קל"ח-קמ"ה</p>
---	---

קל"ז

על נהרות בבל

קל"ח

על אף איבי תשלח ידך ותושעני ומינה
אם אלך בקרב ארץ פתחיני

קל"ט

מקרני אל ודע לבבי...
וראה אם דרך עאב פי ונחתי בדרך עולם:

ק"מ

חלצני ה' מאדם רע מאיש חמסים תנארגני...
אך אצדיקים יודו לשמך וישבו ישרים את פתיך:

קמ"א

אל פט לבי לדבר רע להתעולל עללות ברשע

קמ"ב

משפיל לדוד ביהותו במערה תפלה:

קמ"ג

הושעבני במחשכים כמתי עולם:
רוחך טובה טובה פתחני בארץ מישור:

קמ"ד

אלהים שיר חדש אשירה לך בנגבל עשור אזמרה לך:
...אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו:

קמ"ה

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:

ק"נ

Summary

- Mizmor 137 - Structure & Messages
- Ethical Difficulties ⇔ Jeremiah 51
- Narrative of Hallel HaGadol – 137 – David collection V
(138-145) – Final Hallel (145-150)

www.tehillim.org.il

Beni.gesundheit@tehillim.org.il

Syllabus for English 929

5 mizmorim/week acc/t plan of 929	# of lecture	Syllabus of 30 lectures (zoom, live, save on www.tehillim.org.il)
5	1	Contextual Interpretation of Tehilim; Prologue (1-2)
10	2	<u>The structure of Book I (1-41); Unit I (3-14) and 8 as its center</u>
15	3	Cycle II (Tehilim 15-24) and 19 as its center
20	4	Tehilim 18 and Shmuel II 22
25	5	Cycle III (Tehilim 25-34)
30	6	Cycle IV (Tehilim 35-41)
35	7	Tehilim 40 and its intertextuality
40	8	<u>Structure & Story of Book II-III</u>
45	9	Tehilim 42-43
50	10	Overview Tehilim 51-72
55	11	Tehilim 51
60	12	Tehilim 72
65	13	Asaf collection (50, 73-83)
70	14	2nd Bnei Korach collection (84-88 Tehilim 73)
75	15	<u>Structure & Story of Book IV</u>
80	16	Tehilim 90
85	17	Tehilim 92
90	18	Tehilim 95-100
95	19	Tehilim 102
100	20	Tehilim 105-107 - transition from Book IV-V
105	21	<u>Structure & Story of Book V - Tehilim 107</u>
110	22	Tehilim 111-112, comparison to Tehilim 1 + 119
115	23	Egyptian Hallel (113-118) and the Great Hallel (135-136)
120	24	Tehilim 119 - structure and context
125	25	Tehilim 120-134 shirei hamaalot: structure & story
130	26	Hallel haGadol (135-136) - comparison with 113-118
135	27	Tehilim 137 and the last Psalter of David (138-145)
140	28	Tehilim 145
145	29	Pesukei deZimra (145-150)
150	30	Summary - Tehilim as a religious journey

Psalms 1-150

The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

30 lectures

Online

www.tehillim.org.il